

Милость Христяни ми не сторихъ
 Да мя при себѣ кой приѣмни!
 Тры ся години тѣкмо минахъ
 Горчивы дны прикарахъ се тѣмны!

Отъ кѣщѣ в' кѣщѣ в' бож' им' искахъ,
 Черна земя постеля ми бѣше,
 Хладнѣ покривкѣ небо имахъ
 Сърдце отъ гладости мя грызѣше!

Напусто ся сираче молѣхъ
 В' художество за хлѣбець слуга
 Създы да мя приѣмнѣтъ ронѣхъ.
 Сждба по люта чѣкала друга!

В' село съѣдно бѣгамъ турско
 Ницѣ невѣрнѣ милость поганскѣ
 Самъ си ноложих' ахъ! тягло робско
 В' клѣткѣ азъ внаднахъ лют' Агарянскѣ!

Деять години тамъ слугувахъ
 В' сплнѣ зловливѣ рѣкѣ османскѣ,
 Невѣрну Турчину робувахъ.
 Проклѣта вѣра ѣ отоманска!

Козы и овцы в' Старѣ-Планинѣ
 С' искреннѣ му прилѣжность пасохъ,
 С' Божественнѣ преблагѣ добринѣ
 Стадо небройно м' отвѣдихъ!